

Όλοι οι Απόστολοι και οι Πατέρες της Εκκλησίας ποτέ δεν πρόταξαν την ησυχία σε βάρος της τηρήσεως των εντολών^[14]. Αλλά και ποτέ δεν μαθαίνει ο άνθρωπος την δύναμη του Θεού «εν αναπαύσει και πλατυσμώ» ούτε αντιλαμβάνεται αισθητῶς την ενέργειά του, παρά μόνο σε τόπο ησυχίας, έρημο και άπαλλαγμένο από θορύβους και κοσμικούς περισπασμούς^[15]. Τέλος η γνώση του Θεού δεν πραγματοποιείται ως μονομερής πράξη του Θεού, αλλά απαιτεί και την ελεύθερη ανταπόκριση του ανθρώπου.

Ο όσιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος επισημαίνει ότι ο άνθρωπος γίνεται μέτοχος της αληθινής ζωής με την κατά πρόθεση αποδοχή του θανάτου: «διά θανάτου γαρ του κατά πρόθεσιν ωκονόμησεν ο Θεός την ζωήν λαμβάνειν ημάς την αιώνιον». Και προσθέτει επιγραμματικώς: «Θάνε και ζήση. Ου βούλει; Και ιδού συ νεκρός»^[16]. Ο «κατά πρόθεση» θάνατος μπορεί να είναι το μαρτύριο ή η ισόβια ασκητική ζωή.

Ο Χριστός φανέρωσε στον κόσμο την Βασιλεία του Θεού. Δεν είναι ο Προφήτης της ελεύσεως των εσχάτων, αλλά η παρουσία των εσχάτων μέσα στην ιστορία. Η ένσαρκη παρουσία του Χριστού δεν υποδηλώνει απλώς την Βασιλεία του Θεού, αλλά την εισάγει μέσα στον κόσμο και την ιστορία. Και η κατά πρόθεση επιλογή της χριστιανικής ζωής από τον άνθρωπο πραγματοποιείται με την έμπρακτη αποδέσμευσή του από την κοσμική ζωή και την οικείωση της θείας ζωής. Στον όσιο Ισαάκ τον Σύρο υπάρχει η ευχή: «Κύριε, αξιώσόν με μισήσαι την ζωήν μου διά την ζωήν την εν σου»^[17].

Η χριστιανική ζωή περνάει μέσα από τον θάνατο του ανθρώπου, πράγμα που υποδηλώνεται ήδη με το βάπτισμα. Η πεμπτουσία της χριστιανικής ζωής είναι η ταπείνωση. Και η κινητήρια δύναμή της είναι η πνευματική χαρά, ο ένθεος έρωτας. Ο Χριστός μετά από τον εκούσιο θάνατο και την ανάστασή του κληροδότησε στους πιστούς, στα μέλη της Εκκλησίας του, την διαρκή παρουσία του και την αναφαίρετη χαρά: «Πάλιν δε ὄψομαι υμᾶς και χαρήσεται υμῶν η καρδιά, και την χαράν υμῶν ουδεὶς αἶρει ἀφ' υμῶν»^[18]. Η αναφαίρετη αυτή χαρά παρέχεται στους πιστούς με την επανεμφάνιση του δοξασμένου Χριστού όχι μόνο κατά τον μέλλοντα αλλά ως αρραβώνας και κατά τον παρόντα αιώνα.

Πρωταρχική αρετή για την μετοχή στην Βασιλεία του Θεού είναι η ταπείνωση: «Μακάριοι οι πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»^[19]. Ταπείνωση δεν είναι η ψυχολογική συστολή και αὐτομεμψία, αλλά η τέλεια αὐταπάρνηση. Η ταπείνωση οικοδομεῖται με την ἀπεξάρτηση από την κακή φιλαυτία και την πλήρη αυτοεγκατάλειψη και ἐμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού. Το βάθος της ταπεινώσεως είναι η τελειότης^[20]. Από <https://www.pemptousia.gr/2023/03/i-aftognosia-ipo-to-fos-tis-theognosias/>



ΕΠΙΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΗΡΕΣΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΤΟ ΤΡΕΜΜΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023

Έτος 32^{ον} Φύλλον 317^{ον}



www.agloukasippokr.gr
☎ 2132088417
(Email): pbklukas@yahoo.gr

Γιά τό μήνα **ΑΠΡΙΛΙΟ 2023** προγραμματίστηκαν:

1/4/2023	ΣΑΒ.		Άγιασμός	8 π.μ.
2/4/2023	ΚΥΡ.	Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ	Ώσιας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας	Θεία Λειτουργία 7.30 π.μ.
5/4/2023	ΤΕΤ.	Ώσιας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ	Προηγιασμένη	7 π.μ.
8/4/2023	ΣΑΒ.	Τοῦ Λαζάρου Ἰωάννου νεομ. τοῦ ἐν Κῶ	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
9/4/2023		Κυριακή τῶν ΒΑΪΩΝ	Εὐσυχίου μάρτυρος.	Θεία Λειτουργία 7.30 π.μ.
9/4/2023		Κυριακή τῶν ΒΑΪΩΝ	Ακολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
10/4/2023		Μεγάλη ΔΕΥΤΕΡΑ	Ακολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
11/4/2023		Μεγάλη ΤΡΙΤΗ	Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
11/4/2023		Μεγάλη ΤΡΙΤΗ	Ακολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
12/4/2023		Μεγάλη ΤΕΤΑΡΤΗ	Ἱερὸν Εὐχέλαιον	4 μ.μ.
12/4/2023		Μεγάλη ΤΕΤΑΡΤΗ	Ακολουθία τοῦ Μ. Δείπνου	7 μ.μ.
13/4/2023		Μεγάλη ΠΕΜΠΤΗ	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
13/4/2023		Μεγάλη ΠΕΜΠΤΗ	Ακολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν	7 μ.μ.
14/4/2023		Μεγάλη ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Μεγ. Ὁρὲς * Ἑσπερ. Ἀποκαθλώσεως	8 π.μ.
14/4/2023		Μεγάλη ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Ακολουθία τοῦ Ἐπιταφίου - Περιφορά	6 μ.μ.
15/4/2023		Μεγάλο ΣΑΒΒΑΤΟ	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
♦♦♦♦♦ 15/4 → 16/4/2023 Μεγ. ΣΑΒ. → ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ ΠΑΣΧΑ Ἀναστ. ἀκολουθία Θ. Λειτουργία 11 π.μ. ♦♦♦♦♦				
16/4/2023		ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ ΠΑΣΧΑ	Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης	10 π.μ.
21/4/2023	ΠΑΡ.	Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
23/4/2023	ΚΥΡ.	Τοῦ Θωμᾶ - μεγαλὸν Γεωργίου τροπαιοφόρου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
30/4/2023	ΚΥΡ.	Τῶν Μυροφόρων - Ἀργυρῆς νεομάρτυρος	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγησις γίνεται: Μόνο ὅταν μετὰ ἀπὸ τηλεφωνικὴ συνεννόησι με τὸν ἐφημέριο καθοριστῇ συγκεκριμένη μέρα καὶ ὥρα. τηλ. **6934603304**

«Σημειώσεις»

(Ι) Συχνὰ στο παρεκκλήσι μας τελοῦνται αγγρινίες, Θεία Λειτουργία, ἀκολουθίες, & ἄλλες ἐκδηλώσεις οἱ ὁποῖες δὲν περιλαμβάνονται στο μηνιαῖο προγραμματισμὸς μας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦτε νὰ ἐνημερώνητε γι αὐτὲς με SMS, παρακαλοῦμε ζητήστε το.

(ΙΙ) Ἑσπερινὸς τελεῖται στὶς 19:00 μόνον τὶς παραμονές (προηγούμενο ἀπόγευμα) κάθε λειτουργίας

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος**

Η σπουδαιότερη γνώση για τον άνθρωπο, γράφει ο Κλήμης ο Έσαυ, θα γνωρίσει τον Θεό, και γνωρίζοντας τον Θεό θα εξομωθεί με αυτόν.^[1] Και ο όσιος Ισαάκ ο Σύρος σημειώνει: Ώς αυτόν που γνωρίζει τον εαυτό του παρέχεται η γνώση των πάντων.^[2] Ώνυχά όμως ο άνθρωπος αποφεύγει να γνωρίσει τον πραγματικό εαυτό του, τον φοβόται, και αποθετεί στην θέση του κάποιο αυτοείδωλο που αντανακλώνεται στην εικόνα του σώματος και στην γνώση του. Είναι ασυνεχές όχι μόνο στην γνώση του εαυτού του αλλά και στην γνώση του Θεού. Πως όμως μπορεί να απο-

φύγει τον εαυτό του; Ο σκοπός αυτός θα προσθετείται με την συνήθειά των ενσυχολήσεων. Να γνωρίσουμε καλόν τον Θεό και τον εαυτό μας. Ο σκοπός αυτός θα προσθετείται με την νομική διατάξη της οικολογίας ενσυχολήσεων και θα ολοκληρωθεί με την επεξεργασία των δραστικότητων μας. Είναι οι ενεργειές μας θα προσλάβουν βάθυνση και ένταση νέος τρόπος σκέψης θα δημιουργηθεί μεσσημιάς. Ο άγιος Σιλουανός απαντάει πως τρέφουμε τον Θεό γράφει: «Αλλά είναι να πιστεύεις ότι παρέρχεται Θεός, και άλλο να γνωρίζεις τον Θεό... Ύπαρχουν ψυχές που γνωρίσαν τον Θεό και άλλαξαν, αλλά πιστεύουν· υπάρχουν όμως και άλλες, που ούτε τον γνωρίσαν ούτε πιστεύουν».^[3] Ο ίδιος ο Χριστός στην επί του όρους ομιλία του λέει: «Μακάριοι οι κα-θαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται».^[4] «Και οι Άγιοι Απόστολοι κι ένα πλήθος ανθρώπων είδαν τον Κύριο κατά σάρκα, αλλά δεν αναγνώρισαν όλοι ως Κύριο. Πολλοί φίλδοφοι και επιστή-μονες έφτασαν να πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, αλλά δεν γνώρι-σαν τον Θεό. Και σε μένα, που είμαι γεμάτος αμαρτίες–σημειώνει ο άγιος Σιλουανός–δόθηκε από το Άγιο Πνεύμα να γνωρίσω ότι ο Ιη-σούς Χριστός είναι Θεός»^[5].

Υπάρχουν λοιπόν άνθρωποι που βλέπουν τον Θεό και δεν τον ανα-γνωρίζουν. Άλλοι πάλι τον πιστεύουν, χωρίς να τον βλέπουν. Άλλοι ούτε τον βλέπουν ούτε τον πιστεύουν, ενώ άλλοι τον βλέπουν και τον πιστεύουν. Ο Χριστός μακαρίζει αυτούς που δεν τον είδαν και τον πίστεψαν: «Μακά-ριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες».^[6] Ο ίδιος ο Σιλουανός κατά παρά-δοξο τρόπο χαπακτηρίζει ως μακαριότερους αυτούς που όχι μόνο τον πιστεύσαν, αλλά και τον είδαν.^[7]

Ο Κύριος, γράφει ο άγιος Σιλουανός, αποκαλύπτεται στις ταπεινές ψυχές. Ο υπερίφανος ισχυρίζεται ότι θα γνωρίσει τα πάντα με τον νομ και την επιστήμη του. Ο άνθρωπος όμως δεν είναι ικανός να προσεγγίσει και να γνωρίσει τον Θεό. Με τον φυσικό νομ του μπορεί να γνωρίσει μόνο τα γήινα πράγματα, και αυτά εκ μέρους. Ο Θεός και όλα τα ενομένα γνωρίζονται με το Άγιο Πνεύμα.^[8] Η θεωγία δεν αποτελεί θεωρητική υπόθεση, αλλά υπαρξιακό γε-γονός. Είναι καρπός προσωπικής κοινωνίας και ένωσης του ανθρώπου με τον Θεό. Καρπός κοινωνίας «εν τη υπάρξει». Όπως και αντιθέτως η ατον-σία μιας τέτοιας κοινωνίας φανερώσει αλλοτρίωση του ανθρώπου από τον Θεό. άποξένωση και έμπρακτη άγνοιά του.^[9] Ο Μέγας Βασίλειος λέει: «Θεού άγνοια θάνατος εστί ψυχής». Και ο άγιος Μάξιμος ο Ομολόγη-της γράφει ότι η άλογη και άνοητη έξη της αγνοίας είναι μητέρα όλων των κακών.^[11]

Η άσχημη της αλλοτρίωσης αυτής κατορθώνεται από τον άνθρωπο με την αυτοσυγκέντρωση και την απόσπαση του από τις βιωτικές μέριμνες, με κατάσπαση εσωτερικής και εξωτερικής ησυχίας. Η ησυχία δεν αποτελεί αν-τοσκοπό αλλά μέσο για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Η βιβλική πορπο-πή «σχολάσατε και γνώτε ότι εγώ είμι ο Θεός»^[12], δεν οδηγεί μόνη της στην θεωγία. Ο Θεός γνωρίζεται με την τηρηση των εντολών του, που απαιτεί την ενοποίηση και ενεργοποίηση του ανθρώπου και προϋποθέτει την πανε-νωση του νομ με την καρδιά του. Το έργο αυτό δεν είναι εύκολο ούτε ευχά-ριστο εξ αρχής για τον εκπεσόντα άνθρωπο.

Η τηρηση των εντολών του Θεού μπορεί να αρχίσει ως υποχρέωση απέναντι στον Χριστό. Όταν όμως αυτή γίνεται με φιλότιμο και ευγνωμόν-η, με μόνο καρδιάς και κόπο για τον Χριστό, μετατρέπεται σε προσωπική σχέση με αυτόν, που είναι η ουσία κάθε αρετής: «Εί γαρ ουσία της ε-κασίας αρετής ο εις υπάρχειν λόγος του Θεού με αμφιβεβλήται – ου-σία γαρ πασών των αρετών αυτών εστί· ο Κύριος ημών Ιησούς Χρι-στός...»^[13]—πώς δηλονότι άνθρωπος αρετής καθ'έξιν παγίαν μετέχων άναμνησίως Θεού μετέχεται της ουσίας των αρετών»^[13].